

страданія, кожд-то нарича *страстнѣ великѣ недѣлѣ*. Св. Златоустъ всичкѣ-тѣ таж недѣлѣ нарича празникъ, въ кожд-то ся събиратъ всичкы-тѣ на общественно богослуженіе. Отъ апостелскы-тѣ врѣмена всичкы-тѣ христіяны особенно сѣ уважавали всичкы-тѣ дни на таж недѣлѣ, както и оная слѣдъ въскресеніе само съ таж разлиѣ, че прѣзъ цѣлѣ-тѣ страстнѣ недѣлѣ държали сѣ строгъ постъ.

Макаръ цѣла-та недѣла и да е неприкѣснатъ празникъ, за спомѣнъ на господни-тѣ страданія; но послѣдни-тѣ три дни: четвертъкъ, петакъ и сѣбота, особенно сѣ голѣми и священи, защо-то собственно въ тѣхъ дни Господъ е свършилъ дѣла-та си; и заради това и богослуженіе-то въ послѣдны-тѣ три дни има особенѣ тържественность. Първы-тѣ три дни сѣ като предпразденство, въ кои-то чъркова-та ны приготвява да прославимъ, достойно страсты-тѣ Христови. Въ пондѣльникъ спомянува ся изсушена-та смоковницѣ и прѣкрасный Іосифъ. — По изясненіе-то на св. отцы изсушена-та смоковница, прѣдставлява лицемѣрны-тѣ Юдеи, при кои-то спаситель-тъ не е намѣрилъ плодъ а Іосифъ съ животъ-тъ си былъ е прообразъ на Исуса Христа. Въ вторникъ спомянува ся ученіе-то Исусово въ храмъ-тъ, а нарочно притча-та за десетъ-тѣхъ дѣвы, коя-то (притча) особенно прилича на врѣме-то, въ което смы дѣлжни да бодѣрствуваме и да ся молимъ, зада можемъ да смы готови всѣкога да посрѣшнимъ небесный-тъ женихъ. Въ срьдѣ спомянува ся вечера-та христова при Симеона прокаженный-тъ, гдѣ-то е жена-та изъ алавастровый-тъ съсѣдъ излѣла на главѣ-тѣ Му драгоцѣнно мѣро. Въ всичкы-тѣ тѣзи 3. дны свършава ся прѣждеосвященна литургія и на часове-тѣ прочитватъ ся всичкы-тѣ четири евангелія, кои-то описватъ спасителевы-тѣ животъ, зада ся сѣщатъ вѣрны-тѣ че Господъ нашъ невинно е пострадалъ за наше-то спасеніе. Въ срьдѣ четѣтъ ся великопостны и по-